

Paragraffen fik i sin endelige udformning følgende ordlyd:

„I et af boligministeren udfærdiget bygningsreglement fastsættes fornødne forskrifter om bygningers opførelse, konstruktioner og indretning til fyldestgørelse af sikkerhedsmæssige, brandmæssige og sundhedsmæssige hensyn. Der kan fastsættes bestemmelser om isolation mod kulde og varme, lyd, fugt og lugt og om udførelse af tekniske installationer samt bestemmelser, der sikrer mulighed for senere installation af sanitære og tekniske anlæg.

For beboelsesbygninger, der opføres med udleje for øje, kan i reglementet optages målnormer, der kan fremme anvendelsen af standardiserede bygningsdele, installationsdele og inventar.

For lejligheder med et nettoareal på 110 m² eller derunder i beboelsesbygninger, der opføres med udleje eller salg for øje, kan i reglementet optages bestemmelser til sikring af en hensigtsmæssig planudformning under hensyn til lejlighedens tilsigtede brug.“

Samtidig udgik bestemmelserne om beboelses- og opholdsrum og om beboelseslejligheder i lovforslagets §§ 39 og 40.

I lovens *kapitel 2* er det som et hovedprincip fastslået, at byggelovgivningens *administration* er et *kommunalt* anliggende. I landdistrikterne (sognekommuner uden bygningsvedtægt) skulle bygningsmyndigheden ifølge lovforslaget udøves af *amtsbygningsråd*. Denne myndighed henlagdes ved en ændring af bestemmelsen (§ 8) til *amtsrådet*, samtidig med at det i § 10 fastslås, at *amtsbygningsrådet* er af *rådgivende* karakter. Der foretoges endvidere visse ændringer i amtsbygningsrådets sammensætning, og det blev udtrykkelig angivet, i hvilke arter af sager dets erklæring skal indhentes.

Hvad angår det *byggetekniske nævn*, der skal nedsættes ifølge § 12, og som skal være rådgivende for ministerier og andre myndigheder, er det ved en ændring fastsat, at dets medlemmer skal være i besiddelse af byggeteknisk sagkundskab. Endvidere skal sundhedsmyndighederne være repræsenteret i nævnet ved en læge med kendskab til hygiejniske forhold i byggeriet.